

rimelig indenlandsk Afgift paa Tobak. Derimod kan jeg aldeles ikke finde det rimeligt at møde med en saa urimelig Skat som denne.

Det er allerede paavist af andre, at denne Skat er netop urimelig, fordi man ikke kan beregne Afrøden efter Arealets Størrelse. Et Areal kan give en udmærket Afrøde, medens et andet af samme Størrelse kan give en ringe Afrøde, men de skulle beskattes ens. Men det er jo Regeringens Finanspolitik at paalægge Brutto-beskatning. (Man siger: Naar vi faa Øje paa Penge, tage vi dem og spørge ikke, om det er retfærdigt eller rigtigt. Statsmagten har, naar den har faaet vedtaget sine Love af Rigsdagen, Ret til at lægge sin Haand paa Pengene, hvor den finder dem, men om den har moralsk Ret til at tage dem, bliver et andet Spørgsmaal.

Den højtærede Finansminister var inde paa Spørgsmaalet om, at man nu var nødt til at blive ved Arealskatten, der var det billigste, denne lille Afgiftslov kunde ikke bære store Udgifter, da den kun vilde give en Indtægt af 20,000 Kr. Hvis det er hele Fordelen, Statskassen skal have af Loven, begriber jeg ikke, at den højtærede Finansminister kan fremsætte et Forslag af den Art. Jeg forstaar udmærket godt, at det er en helt anden Fordel, Statskassen skal have af dette Lovforslag, end de 20,000 Kr., som direkte ville komme ind ved det. Ellers var Finansministerens Motivering af hans Forslag ørkesløs og intet betydende. Og skulle vi tale om, hvorvidt Statskassen kan bære denne eller hin Udgift, maa man ikke regne med de 20,000 Kr., som der kan være Tale om som direkte Indtægt af Loven, men saa skal man regne med hele den Fordel, som denne Lov efter Finansministerens Antagelse vil give Statskassen, og saa skal man ikke tale om 20,000 Kr., men om ganske anderledes store Beløb. Naar man har bragt Statskassen i en saa miserabel Forfatning, som vor Statskasse nu er i, kan man naturligvis sige, at saa har man skam ikke Raad til at tage Hensyn til, hvad der er retfærdigt og rigtigt, men begaar Uretfærdigheder med Motiveringen: Vi ere for fattige til at gøre det rigtige, derfor gøre vi det urigtige. Jeg glæder mig imidlertid ved den Overbevisning, at saadan handle de fattige ikke i Almindelighed. Men jeg tror, at de, som staa i Spidsen for Statsstyrelsen i Øjeblikket, ville handle saaledes. I alt Fald vidne det foreliggende Lovforslag og Finansministerens Motivering der-

af i Dag om, at saadan mener han, man skal bære sig ad, man har ikke Raad til at handle paa den rigtige Maade.

Den højtærede Finansminister, som plejer at være umaadelig sagkyndig med Hensyn til de Forslag, han forelægger, skal forsvare og motivere, viste ved et Par Udtalelser i Dag, at han ikke er saa grumme sagkyndig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvordan dette Lovforslag vil virke. Det blev udtalt, saavidt jeg husker, af min egen Rigsdagsmand, det ærede Medlem for Københavns 11te Kreds (Sigvald Olsen), at et Forslag som dette, naar det bliver ophøjet til Lov, vil i høj Grad ramme jordløse Husmænd og Landarbejdere, men det mente Finansministeren kunde ikke være Tilfældet, Halvdelen af dem, som vilde rammes deraf, var Gaardmænd, der var derimod ikke Tale om jordløse Husmænd, for de have ikke Jord. Saadan ræsonnerer den højtærede Finansminister. Han har nemlig, forstaar jeg efter dette Ræsonnement, ingen Anelse om, paa hvilken Maade man arrangerer sig med Tobaksdyrkning baade i Vestfyen og i Fredericiaegnen. Der ordne de jordløse Husmænd og Landarbejdere sig paa en saadan Maade med en Gaardmand, at denne lægger Jord til, pløjer og leverer Gødning, og saa planter Landarbejderen Tobakken og passer og høster den, og saa dele de det, der kommer ud deraf. Og Forholdet bliver ikke det, at Gaardmanden vil være saa velgørende, at han tager de 140 Kr.s Arealskat, der hviler paa den Td. Land, hvorpaa der dyrkes Tobak, men han tager naturligvis ikke alene Indtægten, men ogsaa Udgiften til Hælv, og af den Grund kan dette Forslag ramme den jordløse Husmand. Jeg indrømmer imidlertid gerne, at man kan ikke motivere Bevarelsen af en Beskyttelse dermed, at det bliver Smaafolk, som særlig ville tjene derved, fordi det saa bliver Smaafolk andre Steder — de, der skulle ryge den simple Tobak —, der komme til at betale for, hvad Smaafolkeneovre i Middelfart- og Fredericiaegnen tjene derved. Jeg vil gerne give den højtærede Finansminister den Oplysning, at det er ikke rigtigt, naar han siger, at Halvdelen af Tobaksdyrkere var Gaardmænd, og at det ikke var jordløse Husmænd og Landarbejdere, figura viser det modsatte. Hvis Ministeren havde sat sig ind i Forholdet, vilde han have vidst bedre Besked.

Jeg finder altsaa, det er en meningsløs Form for en Afgift af indenlandsk Tobaksdyrkning, man her møder med, og